

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

Prva slovenska založba

PIERRE-HERVÉ GROSJEAN: BITI PRIPRAVLJEN. DUHOVNI OPRIMKI

Podatki o knjigi

- Naslov: Biti pripravljen
- Podnaslov: Duhovni oprimki
- Avtor: Pierre-Hervé Grosjean
- Prevedla: Jasmina Rihar
- Urednica: dr. Cvetka Rezar Mlakar
- Format: 135 mm x 210 mm
- Vezava: mehka z zavih
- Število strani: 188
- ISBN: 978-961-278-594-9
- Cena: 21 €
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2022

Kontakt

Uredništvo
T 03 426 48 00
urednistvo@celjska-mohorjeva.si

Živeti svoje življenje v polnosti, tukaj in zdaj, takšno, kakršno nam je dano

Pierre-Hervé Grosjean v knjigi ponuja deset oprimkov, deset spodbud za osvetlitev konkretne poti v veri. Gre za deset meditacij, ki bralcu nudijo svetlobo, moč, tolažbo in zaupanje. Vsako premišljevanje o določeni oporni točki je samostojna enota. Lahko jih beremo drugo za drugo ali po vrstnem redu, ki si ga izberemo sami.

S to konkretno, preprosto in utelešeno duhovno knjigo Grosjean z bralci deli sadove svoje službe, srečanj in izkušenj. Posreduje jim temelje, ki so tudi njemu samemu pomagali rasti in napredovati.

Knjiga je namenjena vsem generacijam, tudi najmlajšim, ki šele začenjajo graditi osebni odnos z Bogom, v vsej svoji plemenitosti in z vprašanji, ki so primerna njihovi starosti. Z odkritim in spodbudnim tonom želi v bralcih prebuditi navdušenje, da smo ustvarjeni za pravo veselje.

»Te vrstice so napisane s srcem. Nisem ne velik teolog, ne strokovnjak za mistiko, ne velik teoretik, ne učenjak – nimam 36.000 navedkov! Pisal sem tako, kakor pridigam. Pri tem sem se trudil, da ne bi nikdar pozabil, da smo religija učlovečenja. Duhovna knjiga je lahko tudi konkretna, preprosta in utelešena. Vsakega sem želel srečati v situaciji, ki jo trenutno živi, in vsem ponuditi nekaj, s čimer bi si lahko osvetlili konkretno pot v veri.«

O avtorju

Pierre-Hervé Grosjean je duhovnik versajske škofije. Z več duhovniki je ustanovil blog *Padreblog* in poletne univerze *Akterji prihodnosti*. V svoji škofiji vodi urad za etiko in politiko in je avtor treh knjig, med drugimi

Aimer en vérité (Prava ljubezen, Celjska Mohorjeva družba, 2019) in *Donner sa vie* (Darovati svoje življenje).

Odlomki iz knjige

»Biti pripravljen« ne pomeni »želeli umreti«. Narejeni smo za življenje in Romain, kakor vsi tovariši, ki so padli skupaj z njim, bi lahko še veliko dali, zgradili, dosegli. Smrti ne izbiramo. Le sprejmemo zamisel, da se to lahko zgodi, kar da smisel vsemu našemu življenju. (Stran 13)

Dobro vemo, da naši »zakaj« pred zlom, smrtjo in preizkušnjo nimajo zadovoljivega odgovora. Če bi ga imeli, bi opravičili trpljenje nedolžnega, kar je nezdržno. Duhovnik na to prav tako nima ne odgovora ne besed. Težko je – za vse, ne le za duhovnika –, ko se počutiš nemočen in ubog pred trpljenjem ljubljenih. Morda se v takšnih trenutkih od duhovnika pričakuje še več, vendar ne more ponuditi drugega kot Jezusa. In pravzaprav je to edini odgovor, kot je lepo napisal Paul Claudel: »Bog ni prišel odpraviti trpljenja, ni ga prišel niti pojasnit. Prišel je, da bi ga napolnil s svojo navzočnostjo.« Za duhovnika je to resnična izkušnja odpovedi: pred pohujšanjem križa vsa njegova teologija, njegovi govori in znanje izgubijo vso težo. Vse to mu je odvzeto, da se ne more nanje niti opreti. Počuti se čisto majhnega pred neznansko bolečino bližnjega. Duhovnik je lahko zgolj priča Drugega, lahko le umolkne, da bi Drugi napolnil trenutek s svojo navzočnostjo, če povzamemo Claudelove besede. Mora biti tam in ljubiti. Mora biti z Jezusom in kot on »jokati s tistimi, ki jočejo« (Rim 12,15), objokovati zlo, zaradi katerega ljudje jočejo.

Boleči trenutki so hkrati za duhovnika zelo lepi, ker v teh edinstvenih trenutkih resnično razume svoje poslanstvo, svoj smisel biti in poklicanost. Takrat je oče in brat teh, ki jočejo, preizkušanih in majhnih, zadnji branik pred obupom, ki bi lahko odnesel vse; čuvaj, ki obljublja zarjo ob koncu noči, prinašalec obljube, da bo nekoč prišlo do ponovnega snidenja: to je duhovnik. V takšnih trenutkih za nič na svetu ne bi želel biti drugje ali nekdo drug. Tudi zaradi teh trenutkov sem srečen, da sem duhovnik. Po njih sem tudi doumel, kaj pomeni »milost stanu«. Vsakokrat sem bil namreč presenečen nad neverjetnim zaupanjem vase in notranjo močjo, ki sem jo odkrival v sebi, vedoč, da mi je bila dana, da bi lahko nosil bolečino drugih, da bi zajezil njihovo zmedo, delil njihovo bol. Bog vedno naklanja milosti, ki jih potrebujemo, da izpolnimo svoje poslanstvo. To ne pomeni, da smo »blindirani« ali neobčutljivi. Pogosto in dolgo sem jokal, a šele potem, ko sem najprej služil. Kasneje sem svojo bolečino lahko podelil s svojim duhovnim spremljevalcem ali tesnimi prijatelji, vendar v tistem trenutku presenetljivo zmoremo za druge zdržati. Prejmemo milost, ki ustreza našemu poslanstvu. (Strani 100–102)

Otrok ima dve dobri lastnosti, ki ju lahko prenesemo na duhovno življenje in ju moramo gojiti ne glede na starost. Prva je ta, da se otrok zaveda, da samemu sebi ni dovolj. Otroku ve, da za življenje potrebuje drugega. In ni mu težko prejemati. /.../ Druga dobra lastnost otroka je njegova sposobnost, da verjame. Otroku naravno zaupa v besede starejših. Prav zato moramo paziti, kaj otroku povemo, tudi kadar se šalimo. Otroku odraslemu verjame, posluša ga in vanj zaupa. Odrasli pa težko verjame. Potrebuje dokaze, zagotovila, pogodbe, nadomestne načrte ... (Strani 155–157)

Veselje, ki nam ga ponuja Jezus, torej ni veselje lahkega življenja. Živimo sredi ranjenega sveta in iz tega ne moremo popolnoma nepoškodovani. Vse te rane zaznamujejo tudi nas. Veselje, ki nam ga Jezus ponuja, je vseeno resnično. Najprej je to veselje nad njegovo zmago. Veselje nad neznanskim soočenjem med dobrim in zlom, med resnico in lažjo, med življenjem in smrtjo – soočenje, ki poteka skozi vso človeško zgodovino in skozi našo osebno zgodovino – in katerega izid poznamo. (Stran 174)